

בס"ד. רשימת דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א אור לי"ד ניסן ה'תנשא

— לאחרי מכירת חמץ —

הגאולה⁷, שאומר שהגאולה כבר באה, כדאיתא בילקוט שמעוני⁸ "בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים⁹ הגיע זמן גאולתכם".

ובפרט בעמדנו בשנה מיוחדת שבראשית-תיבות שלה נרמז ענין הגאולה — "הי' תהא שנת אראנו נפלאות" (או "נפלאות אראנו") — שתיכף ומיד נעשה ה"אראנו נפלאות", "אראנו" דייקא, שרואים בעיני בשר ה"נפלאות" דהגאולה האמיתית והשלימה ("כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹⁰), ובאופן ד"הי' תהא", "בהווייתו יהא"¹¹, שמורה על התוקף והנצחיות.

ובכל זה הנוסף גם המעלה דשנה זובענין ה"חזקה"¹² — שהתחלת השנה (ר"ה) היתה באופן משולש, ג' ימים רצופים

חג הפסח כשר ושמה, ולהמשיכו על כל השנה כולה¹,

כולל ובמיוחד — המשכת כל עיני ברכה באופן תמידי, כמו ברכת טל — שמתחילים לומר ביום ראשון דפסח² — ש"לא מיעצר"³, כך יהיו כל הברכות וההמשכות בטוב הנראה והנגלה לכלל ישראל באופן ש"לא מיעצר",

ועד להברכה הכי עיקרית — גאולה האמיתית והשלימה⁴, גאולה שאין אחרי גלות⁵ ("לא מיעצר").

ובפשטות — שתיכף ומיד שומעים קול השופר דמשיח⁶, ולפנ"ז קולו של אליהו הנביא זכור לטוב, מבשר

(1) להעיר מהפגם הידוע שרבינו הוקן לא הכניס בסידורו (בסוף ההגדה) "חסל סידור פסח", כיון שהפסח אינו מסתיים אלא נמשך תמיד, בכל השנה (סה"ש תש"ג ע' 75).

(2) בתפלת מוסף. — ולהעיר, שמעיקר הדין היו צריכים להתחיל בלילה הראשון (בתפלת ערבית), "אלא לפי שבתפלת ערבית אין כל העם בבית הכנסת", לכן קבעו להתחיל ביום, כדי שיהי בפירסום הכי גדול (ראה ט"ז או"ח סק"ד סק"ב. שו"ע אדה"ז שם ס"א).

(3) תענית ג, א. — וטעם הדבר, כיון שהמשכתו בדרך אתערותא דלעילא, דלא כגשם שהמשכתו בדרך אתערותא דלתתא (ראה תו"א בשלח סה, ג. לקו"ת האוינו עג, ב. ואילך), ולכן שייך לחג הפסח (וחודש ניסן) שענינו אתערול"ע (ראה לקו"ש ח"א ע' 234. ח"ב ע' 545).

(4) להעיר מהשייכות ד"טל" לגאולה העתידה — טל שעתיד להיות בו את המתים (שבת פה, ב. ירושלמי ברכות פ"ה ה"ב. תנחומא (באבער) תולדות יט).

(5) מכילתא בשלח טו, א. (הובא בתוס' פסחים קטז, ב). פסיקתא רבתי ויל"ש שבערה 8.

(6) ראה פרדר"א ספ"א. ירושלמי תענית פ"ב ה"ד. אותיות דר"ע אות ט'.

(7) ראה פרש"י בחוקותי כו, מב. תיב"ע וארא ו, יח. יל"ש ר"פ פינחס. עירובין מג, ב. רמב"ם הלי' מלכים פ"ב ה"ב.

(8) ישעי' רמז תצט — מפסיקתא רבתי פל"ה.

(9) "ענוים" דייקא — מעלת הביטול, ששייך במיוחד לחג הפסח ("זמן חרותנו") שנקרא בתושב"כ "חג המצות", כידוע ש"מצה" ענינה ביטול (ראה לקו"ת צו יג, ג. ובכ"מ).

(10) מיכה ז, טו. וראה אוה"ת נ"ך (ח"א) עה"פ (ע' תפז).

(11) ראה ברכות יג, א. מגילה ט, א. יז, ריש ע"ב. בכורות ד, ב.

(12) ראה גם מכתב י"א ניסן שנה זו (לעיל ע' 10).

כיוון שיקריבו קרבן פסח במעשה בפועל בבית המקדש השלישי.

כ"ק אדמו"ר שליט"א פנה אל הרב (הרה"ג וכו' הרי"י שי' פיקרסקי) ואמר: ומסתמא תמצאו היתר שיוכלו להקריב קרבן פסח גם ללא ביקור ד' ימים¹⁶.

ואח"כ פנה להערב קבלן (ר"מ שי' הכהן ריבקיץ), ואמר: ותתכוננו לברך הברכה המשולשת, ברכת כהנים, בבית המקדש השלישי, בחג הפסח זה.

וסיים: תודה רבה, וחג הפסח כשר ושמח.

16) ראה פסחים צו, א ובפרש"י (שגם פסח דורות צריך ביקור ד' ימים). — וראה פרטי הדעות והשקו"ט בזה בתורה שלימה עה"פ בא יב, ו (אות קמג). ובמילואים אות יב. אנציק' תלמודית ערך ביקור מומים ע' קסג (וראה שו"ת תורת חסד סכ"ג, שדין ביקור ד' ימים הוא רק למצוה (לכתחילה), אבל גם אם נשחט בלא ביקור ונמצא תמים כשר).

דיו"ט ושבת, וכן ימים ראשונים דחג הסוכות ושמע"צ ושמח"ת באופן משולש, ג' פעמים משולש, ושייך במיוחד לחג הפסח שיש בו שלשה דברים עיקריים, פסח מצה ומרור¹³ — שנעשה התוקף ד"חזקה" בכל הענינים האמורים.

ויה"ר והוא העיקר — שמהדיבור בכל זה (ששייך לפסח, כדאיתא בכתבי האריז"ל¹⁴ ש"פסח" הוא "פה סח") יומשך ויבוא המעשה בפועל תיכף ומיד, כולל ובמיוחד בנוגע להקרבת קרבן פסח מחר, בערב פסח, שלא יהי צורך באמירת "סדר קרבן פסח" בדיבור (כמ"ש¹⁵ "ונשלמה פרים שפתינו"),

13) ד"כל שלא אמר שלשה דברים אלו לא יצא ידי חובתו" (הגדה של פסח פיסקא "רבן גמליאל ה' אומר" — ממשנה פסחים קטז, א"ב).

14) פע"ח שער חג המצות פ"ז. ובכ"מ.

15) הושע יד, ג. סידור אדה"ז לפני "סדר קרבן פסח".